Lietas Nr. A420219415
Lietas arhīva Nr. AA43-1426-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 8.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Amona, tiesneses K.Kalvāne un V.Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Carnikavas novada domes 2015.gada 22.aprīļa lēmuma Nr.8, 28.§ atcelšanu un administratīvā akta izdošanu par būvniecības atļaušanu nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ (kadastra apzīmējums /numurs A/) zemes vienības (kadastra apzīmējums /numurs B/) daļā, ko lieto /pers. A/, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 26.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

1. Pieteicējs /pers. A/ 2011.gadā nopirka 12/232 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ Carnikavā (kadastra apzīmējums /numurs A/) zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs B/. Saskaņā ar ierakstu zemesgrāmatā /pers. A/ lieto šīs zemes vienības daļu, kas pirkuma līgumam pievienotajā plānā apzīmēta ar „B". Minētais nekustamais īpašums atrodas Gaujas aizsargjoslas teritorijā lauku apvidos no /apdzīvotas vietas nosaukums/līdz ietekai jūrā un Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslas teritorijā.

2. Carnikavas novada būvvalde (turpmāk – Būvvalde) 2014.gada 25.februārī apsekoja nekustamo īpašumu /Nosaukums A/ un sastādīja atzinumu Nr.13 par būves pārbaudi (turpmāk – Atzinums). Tajā konstatēts, ka /pers. A/ lietošanā esošajā īpašuma daļā bez saskaņota projekta un būvatļaujas uzbūvēts žogs un koka ēka.

   Ar Būvvaldes 2015.gada 12.februāra lēmumu Nr.B/PR/5, 2.§ (turpmāk – Sākotnējais lēmums) /pers. A/ uzdots viņa lietošanā esošo zemes gabalu atjaunot iepriekšējā stāvoklī, nojaukt žogu un koka ēku. /pers. A/ šo lēmumu apstrīdēja.

   Ar Carnikavas novada domes 2015.gada 22.aprīļa lēmumu Nr.8, 28.§ (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

   1. Sākotnējā lēmumā Būvvalde secināja, ka žoga un ēkas būvniecība /pers. A/ piederošajā zemes gabalā uzskatāma par patvaļīgu būvniecību saskaņā ar Būvniecības likuma 18.panta otro daļu. Žoga un ēkas būvniecību šajā nekustamajā īpašumā normatīvie akti neparedz. Atbilstoši Būvniecības likuma 18.panta piektās daļas 1.punktam patvaļīgas būvniecības gadījumā iestāde pieņem lēmumu par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, ja konkrētā objekta būvniecību attiecīgajā teritorijā nepieļauj normatīvie akti.
   2. Ar Būvvaldes 2014.gada 14.aprīļa lēmumu Nr.B/Pr/23 /pers. A/ atteikta būvniecības iecere īpašumā /Nosaukums A/, šis lēmums nav apstrīdēts.
   3. /pers. A/ pašvaldībai paskaidroja, ka ir uzsākta nekustamā īpašuma detālplānojuma izstrāde.

      Carnikavas novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu (turpmāk – Apbūves noteikumi) 6.14.3.punktā paredzētā iespēja ierīkot saimniecības ēku saskaņā ar detālplānojumā noteiktajām prasībām attiecināma uz dabas teritorijām. Tā kā /pers. A/ lietošanā esošā īpašuma daļa atrodas ne tikai dabas teritorijā, bet arī Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā, tad jāievēro Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 1.punkta b) apakšpunktā noteiktais ierobežojums, kas nepieļauj būvniecību /pers. A/ lietošanā esošajā īpašuma daļā.

3. /pers. A/ iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu un administratīvā akta izdošanu par būvniecības atļaušanu viņa lietošanā esošā īpašuma /Nosaukums A/ daļā. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

   1. 2013.gada pavasarī pieteicēja īpašumā nonāca koka ēka – dārza nojume. Tā kā pieteicējs nodarbojas ar zvejniecību Gaujā un Rīgas jūras līcī, viņš nolēma šo ēku novietot īpašumā /Nosaukums A/ ar nolūku tajā glabāt, žāvēt un remontēt zvejas rīkus – tīklus, murdus, kā arī koka laivu, jo ziemā, kad Gauja aizsalst, kļūst problemātiska nokļūšana zvejas vietās. 2014.gadā pieteicējs saņēma sugu un biotopu aizsardzības ekspertes

atzinumu, tajā secināts, ka ir pieļaujama funkcionējošas notekas uz Gauju atjaunošana.

2. Pēc Atzinuma sastādīšanas Būvvalde 2014.gada 14.aprīlī pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par Būvniecības likuma 13.panta piektajā daļā un 16.panta pirmajā daļā paredzēto noteikumu pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 152.panta otrajā daļā. Ar Carnikavas novada domes Administratīvās komisijas 2014.gada 8.maija lēmumu pieteicējam par šo pārkāpumu uzlikts naudas sods, kas ir samaksāts.

3. Pieteicējs atzīst, ka ir notikusi nelikumīga būvniecība, taču vēlas izpildīt būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasības - izstrādāt īpašuma /Nosaukums A/ detālplānojumu, iesniegt būvprojektu un saņemt būvatļauju.

   Ar Carnikavas novada domes 2014.gada 21.maija lēmumu nolemts uzsākt īpašuma /Nosaukums A/ detālplānojuma izstrādi. Pēc tam tika uzsāktas visas nepieciešamās darbības, lai tiktu izpildītas būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasības. Tā kā īpašums /Nosaukums A/ ir kopīpašums, vienošanās par detālplānojuma uzsākšanu netika panākta tik ātri, kā cerēts. 2015.gada 17.martā kopīpašnieki noslēdza uzņēmuma līgumu par detālplānojuma izstrādi. Ir saņemta īpašuma topogrāfiskā karte, Dabas aizsardzības pārvaldes Pierīgas reģionālās administrācijas nosacījumi detālplānojuma izstrādei, uzsākta teritorijas bioloģiskā izpēte.

4. Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 36.panta otro daļu būvniecība krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē ir atļauta, ja tiek attīstīta osta vai attīstīti un rekonstruēti esošie zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmumi. Papildus tam Apbūves noteikumu 6.14.3.punkta a) apakšpunkts paredz saimniecības ēkas ierīkošanu saskaņā ar detālplānojumā noteiktajām prasībām.

   Pieteicējs nodarbojas ar zvejniecību, komercreģistrā veikts ieraksts par to, ka IK /Nosaukums B/ darbības veids ir jūras zvejniecība. Iespēja novietot zvejas rīkus un koka laivu tuvāk Gaujai un Rīgas jūras līcim ir ievērojami uzlabojusi komersanta iespējas veikt saimniecisko darbību. Ar SIA /Nosaukums C/ noslēgts līgums par tās zvejas rīku un laivas izmantošanu pieteicēja īpašumā.

5. Lēmumā nav objektīvi izvērtētas, ievērotas un piemērotas būvniecību regulējošās tiesību normas. Saskaņā ar Būvniecības likuma 18.panta piektās daļas 2.punktu, konstatējot patvaļīgu būvniecību, pastāv iespēja atļaut veikt būvniecību pēc būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasību izpildes.

4. Carnikavas novada dome paskaidrojumos pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem. Papildus tā norāda turpmāk minēto.

1. Pieteicēja skaidrojums par dārza nojumes novietošanas nepieciešamību viņa īpašumā nerada pamatu būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasību neievērošanai.

2. Nepamatota ir pieteicēja atsauce uz Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 2.punktu. Šī norma nav piemērojama, jo pieteicēja īpašumā nav tajā norādītā zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmuma. Apstākļi, ka IK /Nosaukums B/ darbības veids ir jūras zvejniecība, tai ir noslēgts līgums ar SIA /Nosaukums C/, kā arī uzsākta detālplānojuma izstrāde, nenozīmē, ka būtu atļaujama būvniecība, ko nepieļauj būvniecību regulējošie normatīvie akti.

5. Ar Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 26.novembra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

1. Lietā nav strīda par to, ka uz pieteicēja zemes gabala bez saskaņota projekta un būvatļaujas ir uzbūvēts žogs un koka ēka, kas atzīstama par patvaļīgu būvniecību. Lietā ir strīds, vai ir samērīgs Lēmumā pieteicējam noteiktais pienākums novērst patvaļīgās būvniecības sekas – zemes gabalu atjaunot iepriekšējā stāvoklī, nojaucot žogu un koka ēku, un sakārtojot teritoriju.

2. Būvniecības likuma (*pamata redakcijā, kas spēkā no 2014.gada 1.oktobra un bija spēkā Lēmuma izdošanas brīdī*) 18.panta pirmā daļa noteic, ka būvdarbu kontroli atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei cita starpā veic būvvaldes. Šā panta otrā daļa noteic, ka būvdarbi, kas uzsākti vai tiek veikti bez būvatļaujas vai pirms tam, kad būvatļaujā, apliecinājuma kartē vai paskaidrojuma rakstā izdarīta atzīme par attiecīgo nosacījumu izpildi, gadījumos, kad attiecīgie lēmumi saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešami, kā arī būvdarbi, kas neatbilst būvprojektam un normatīvo aktu prasībām, ir kvalificējami kā patvaļīga būvniecība. Patvaļīga būvniecība ir arī būves vai tās daļas ekspluatācija neatbilstoši projektētajam lietošanas veidam vai

   būvdarbi, kas uzsākti bez attiecīgas projekta dokumentācijas, ja tāda nepieciešama saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

   Atbilstoši Būvniecības likuma 18.panta piektajai daļai, ja būvinspektors konstatē patvaļīgu būvniecību, viņš aptur būvdarbus un uzraksta attiecīgu atzinumu, bet iestāde pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

1. par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, ja konkrētā objekta būvniecību attiecīgajā teritorijā nepieļauj normatīvie akti vai būvdarbi uzsākti pirms atzīmes izdarīšanas būvatļaujā par projektēšanas nosacījumu izpildi - neatkarīgi no apstākļiem, kādēļ attiecīgā darbība nav tikusi veikta;

2. par atļauju veikt būvniecību pēc būvniecību regulējošu normatīvo aktu prasību izpildes, bet gadījumos, kad patvaļīgas būvniecības rezultātā nodarīts kaitējums videi, - arī pēc tā novēršanas vides un dabas aizsardzību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Ja lēmums par atļauju veikt būvniecību būvvaldes noteiktajā termiņā netiek izpildīts, būvvalde var lemt par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu.

Izskatāmajā gadījumā Būvvalde ir pieņēmusi lēmumu par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu (Būvniecības likuma 18.panta piektās daļas 1.punkts), jo secināja, ka būvniecība pieteicēja zemes gabalā nav pieļaujama. Proti, Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 2.punkts noteic, ka krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē aizliegts celt jaunas ēkas un būves un paplašināt esošās ēkas. Līdz ar to tiesa pārbauda, vai Būvvaldes secinājums ir pamatots, kā arī pārbauda, vai atbilstoši Aizsargjoslu likuma regulējumam pastāv kāds izņēmuma apstāklis, kas ļautu pieteicējam saglabāt žogu un koka ēku uz zemesgabala.

1. Tiesa konstatē, ka atbilstoši zemesgrāmatu nodalījuma ierakstam Nr./numurs/pieteicēja zemes gabals atrodas Gaujas aizsargjoslas teritorijā lauku apvidos no /apdzīvotas vietas nosaukums/ līdz ietekai jūrā, kā arī atbilstoši nodalījuma ierakstam Nr./numurs/ īpašums atrodas Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslas teritorijā.

Aizsargjoslu likuma (*spēkā esošā redakcija no 2014.gada 19.novembra*) 36.panta otrā daļa noteic, ka krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē papildus šā panta pirmajā daļā minētajiem aprobežojumiem aizliegts celt jaunas ēkas un būves un paplašināt esošās, izņemot gadījumus, kad:

1. saskaņojot ar attiecīgo Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvaldi un atbilstoši vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam tiek:

a) renovētas vai restaurētas esošās ēkas un būves;

b) būvētas palīgēkas pie esošajām dzīvojamām ēkām vai būvēm;

c) rekonstruētas esošās ēkas vai būves, nepārsniedzot esošo būvapjomu, bet, rekonstruējot esošās dzīvojamās ēkas, kuru platība ir mazāka par 150 kvadrātmetriem, to kopējā platība pēc rekonstrukcijas nedrīkst pārsniegt 150 kvadrātmetrus;

2. tiek attīstīta osta vai attīstīti un rekonstruēti esošie zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmumi;
3. ēku un būvju celtniecība vai paplašināšana ir paredzēta vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā un notiek pilsētas teritorijā, un šīs darbības ir saskaņotas ar attiecīgo Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvaldi;
4. ēku un būvju celtniecība vai paplašināšana notiek šā likuma 67.pantā noteiktajā kārtībā apstiprinātajās un vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā noteiktajās ciema robežās vietās, kur bijusi iepriekšējā apbūve, minētās darbības ir paredzētas vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā un saskaņotas ar attiecīgo Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvaldi;
5. tiek veikta krastu nostiprināšana esošo būvju un infrastruktūras aizsardzībai;
6. tiek veikta mehānisko transportlīdzekļu stāvlaukumu un glābšanas staciju būvniecība un tiem nepieciešamo pievedceļu un teritorijas labiekārtošanai nepieciešamo mazēku būvniecība.

Ievērojot to, ka zemesgabals atrodas Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslas teritorijā, bet Aizsargjoslu likuma 36.panta otrajā daļā likumdevējs ir noteicis vispārēju aizliegumu krasta kāpu aizsargjoslā celt jaunas ēkas un būves, vienlaikus arī nosakot izņēmumus, tad tiesa vērtē, vai kāds no izņēmuma gadījumiem ir attiecināms uz zemesgabala apbūvi.

1. No lietas materiāliem tiesa secina, ka uz pieteicēja veikto būvniecību zemesgabalā nav attiecināms Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 1.punktā noteiktais izņēmums, jo uz zemesgabala nav nekāda veida legālas ēkas vai būves, kas būtu renovējamas vai rekonstruējamas.
2. Pieteicējs paskaidro, ka vēlas saglabāt uz zemes gabala koka ēku, jo vēlas tajā glabāt, žāvēt un remontēt zvejas rīkus – tīklus, murdus, kā arī koka laivu. Pieteicējs norāda, ka ir reģistrējies kā individuālais komersants un nodarbojas ar zvejniecību, turklāt pieteicējs ir noslēdzis līgumu ar SIA /Nosaukums C/ par komercsabiedrībai piederošo zvejas rīku un koka laivas izmantošanu pieteicēja īpašumā esošajā zemes gabalā. Pieteicējs uzskata, ka viņam būtu tiesības saglabāt koka ēku saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 2.punktu, kas pieļauj būvniecību, ja tiek attīstīta osta vai attīstīti un rekonstruēti esošie zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmumi.

Tiesa minētajam pieteicēja apsvērumam nepiekrīt, jo konkrētā norma noteic izņēmumu tikai attiecībā uz esošiem zvejniecības uzņēmumiem, bet lietā nav konstatējams, ka uz zemes gabala būtu atradies zvejniecības uzņēmums. Proti, atbilstoši *Lursoft* datu bāzē pieejamai informācijai tiesa konstatē, ka 2005.gada 29.jūlijā pieteicējs reģistrējies kā saimnieciskās darbības veicējs – IK /Nosaukums B/ juridiskā adrese norādīta /adrese/, darbības veids – jūras zvejniecība, nodokļu maksājumi nav veikti. Minētā informācija apstiprina to, ka pieteicēja iespējamā saimnieciskā darbība tiek realizēta citā adresē – /adrese/, nevis uz zemes gabala. Lietā nav nozīmes arī apstāklim, ka pieteicējs noslēdzis līgumu ar SIA /Nosaukums C/ par komercsabiedrībai piederošo zvejas rīku un koka laivas izmantošanu, jo minētās darbības nav uzskatāmas par esoša zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmuma attīstību vai rekonstrukciju.

No pieteicēja paskaidrojumiem tiesa secina, ka pieteicēja ieskatā Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 2.punkts interpretējams paplašināti un attiecināms uz jebkādu zvejniecības uzņēmumu attīstību. Tiesa norāda, ka atbilstoši tiesību teorijai jebkurš izņēmums tulkojams šauri, turklāt atbilstoši tiesu praksei minētā norma attiecas tikai uz esošu saimnieciskās darbības attīstību. Proti, Administratīvā rajona tiesa ir atzinusi, ka saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 6.panta pirmo daļu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjosla izveidota, lai samazinātu piesārņojuma ietekmi uz Baltijas jūru, saglabātu meža aizsargfunkcijas, novērstu erozijas procesu attīstību, aizsargātu piekrastes ainavas, nodrošinātu piekrastes dabas resursu, arī atpūtai un tūrismam

nepieciešamo resursu un citu sabiedrībai nozīmīgu teritoriju saglabāšanu un aizsardzību, to līdzsvarotu un ilgstošu izmantošanu. Tādējādi šīs aizsargjoslas mērķis ir vērsts uz piekrastes dabiskās vides saglabāšanu. Saskaņā ar likuma 3.panta 4.punktu viens no likuma mērķiem ir noteikt aizsargjoslās saimnieciskās darbības aprobežojumus, nevis veicināt šādu darbību. Līdz ar to jēdziens „esoši uzņēmumi" ir saistāms ar pārējiem normā norādītajiem apstākļiem, proti, šo uzņēmumu attīstīšanu un rekonstrukciju. Esoša uzņēmuma attīstīšana tiesas ieskatā šajā gadījumā nozīmē jau notiekošas saimnieciskās darbības paplašināšanu un pilnveidošanu. Savukārt pieteicēja gadījumā var runāt vienīgi par plānotu saimnieciskās darbības uzsākšanu, jo zemes gabalā līdz tam nekādu ar zivsaimniecību saistītu būvju nebija *(sal. Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 24.aprīļa sprieduma lietā Nr.A42514906 10.punktu)*.

Līdz ar to tiesa nekonstatē lietā izņēmuma apstākļus, kas būtu par pamatu atļaut būvniecību saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 2.punktu.

3. No lietas materiāliem tiesa secina, ka uz pieteicēja veikto būvniecību zemes gabalā nav attiecināmi arī pārējie Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas nosacījumi, jo apbūve nav paredzēta vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā, būvniecības iecere nav saistīta ar krastu nostiprināšanu esošo būvju un infrastruktūras aizsardzībai, kā arī būvniecības iecere nav saistīta ar mehānisko transportlīdzekļu stāvlaukumu un glābšanas staciju būvniecību vai tiem nepieciešamo pievedceļu un teritorijas labiekārtošanai nepieciešamo mazēku būvniecību.

Attiecībā uz pieteicēja apsvērumu, ka atbilstoši Apbūves noteikumu 6.14.3.apakšpunktam uz zemesgabala ir atļauta saimniecības ēkas ierīkošana saskaņā ar detālplānojumu, tiesa norāda, ka detālplānojums nevar būt pretrunā Teritorijas attīstības plānošanas likumam, Aizsargjoslu likumam un citiem normatīvajiem aktiem. Proti, Teritorijas attīstības plānošanas likuma 3.panta 1.punkts prasa teritorijas plānojuma izstrādē ievērot ilgtspējības principu. Tas nozīmē, ka teritorijas attīstību plāno tā, lai saglabātu un veidotu esošajām un nākamajām paaudzēm kvalitatīvu vidi, līdzsvarotu ekonomisko attīstību, racionālu dabas, cilvēku un materiālo resursu izmantošanu, dabas un kultūras mantojuma attīstību. Šā likuma 28.panta pirmā daļa noteic, ka detālplānojumā atbilstoši mēroga noteiktībai detalizē un konkretizē teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā noteiktajā funkcionālajā zonējumā paredzētos teritorijas izmantošanas veidus un aprobežojumus, nosakot prasības katras zemes vienības teritorijas izmantošanai un apbūvei. No minētajām normām izriet, ka likums atļauj detālplānojumā atbilstoši mēroga noteiktībai detalizēt jeb precizēt teritorijas plānojumā noteikto teritorijas funkcionālo zonējumu un izmantošanas aprobežojumus, ciktāl no teritorijas plānojuma tā mēroga un detalizācijas pakāpes dēļ nav precīzi nosakāms, kurā tieši vietā dabā noteikts teritorijas zonējums vai teritorijas izmantošanas aprobežojums sākas vai beidzas. Taču likums nepieļauj iespēju, ka ar detālplānojumu varētu tikt grozīts vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā noteiktais teritorijas zonējums un noteiktie aprobežojumi.

Tātad iestādei plānošanas process ir jāvērtē atbilstoši ilgtspējības principam, proti, vai detālplānojuma izstrādes procesā konkrētais risinājums sasniegts, vispusīgi izvērtējot dažādus aspektus, ņemot vērā gan sociālos, gan ekonomiskos, gan vides aizsardzības aspektus. Veicot šo izvērtējumu, iestādei ir jāvērtē, vai plānotā darbība atbilst vides aizsardzības normatīvajiem aktiem. Konstatējot, ka plānotā darbība neatbilst, piemēram, Aizsargjoslu likumam, iestādei šāda darbība (iecere) jānoraida.

Tā arī izskatāmajā gadījumā – pieteicēja zemes gabals atbilstoši Carnikavas novada teritorijas plānojumam 2005.-2017.gadam atrodas ,,Dabas teritorijā", kurā vispārīgi ir atļauta būvniecība, tomēr, tā kā pieteicēja zemes gabals atrodas gan ,,Dabas teritorijā", gan Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslas teritorijā, tad jāievēro Aizsargjoslu likuma nosacījumi.

4. Tā kā uz pieteicēja veikto būvniecību nav attiecināms neviens no Aizsargjoslu likuma 36.panta otrajā daļā paredzētajiem izņēmumiem, tad atzīstams, ka būvniecība atbilstoši Aizsargjoslu likuma 36.panta otrajā daļā noteiktajam vispārējam aizliegumam celt jaunas ēkas un būves krasta kāpu aizsargjoslā ir nepieļaujama. Līdz ar to Lēmums ir tiesisks, bet pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

1. Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot turpmāk minēto.

1. Tiesas secinājumi nav pamatoti. IK /Nosaukums B/ saimnieciskā darbība (jūras zvejniecība) pat teorētiski nevar notikt komersanta juridiskajā adresē, jo tas ir dzīvoklis daudzdzīvokļu namā. Saimnieciskā darbība tiek veikta Rīgas jūras līcī un Gaujā. Pieteikumā ir norādīti apstākļi, kas atvieglo, veicina un uzlabo komersantu IK /Nosaukums B/ un SIA ,,/Nosaukums C/ saimnieciskās darbības veikšanu, notiek komersantu attīstība. Ziemā Gauja aizsalst un tāpēc ir grūti nokļūt zvejas vietās. No īpašuma /Nosaukums A/ nokļūšana līdz zvejas vietām Gaujā ir vieglāka, nekā no citām vietām. Pieteicēja īpašumā tiek novietotas trīs koka zvejas laivas, kas ik dienu tiek aiznestas līdz Gaujai, kur notiek zvejniecība, pēc tam tās tiek nogādātas atpakaļ. Zemes gabalā izvietotajā būvē tiek žāvēti un remontēti zvejas rīki - tīkli, murdi.
2. Tiesa atsaucas uz likuma mērķiem, taču likuma mērķis nav aizliegt saimniecisko darbību. Likuma mērķis ir noteikt to, ko drīkst un ko nedrīkst darīt.
3. Tiesa norāda, ka ir jāievēro Aizsargjoslu likuma nosacījumi. Taču, izpildot būvniecību regulējošo aktu prasības, pilnībā tiek ievēroti Aizsargjoslu likuma nosacījumi tam, kāpēc ir izveidota Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjosla. Uz to, ka tie ir jāievēro, norāda arī Dabas aizsardzības pārvaldes Pierīgas reģionālās administrācijas 2015.gada 28.aprīļa nosacījumi īpašuma /Nosaukums A/ detālplānojuma izstrādei. Ja tie netiks ievēroti, detālplānojumu nebūs iespējams izstrādāt un nebūs iespējams pilnīgi izpildīt būvniecību regulējošo aktu

prasības.

4. Līdzīgās situācijās lietas Nr.A420217515 un lietas Nr.A420220215 izskatīšana tika atlikta. Lietas Nr.A420217515 izskatīšana vairākkārt tika atlikta līdz detālplānojuma izstrādes pabeigšanai.
5. Pašvaldības pieņemtie lēmumi bija sasteigti, tie nebija lietderīgi, tiesiski un objektīvi. Izstrādājot detālplānojumu un izpildot darbības, kas saskaņotas ar Valsts vides dienesta Reģionālo vides pārvaldi, un izpildot būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasības, pašvaldības lēmumi, iespējams, nebūs uzskatāmi par samērīgiem, proti, nebūs lietderīga esošās ēkas nojaukšana un pēc tam atkārtota tās uzstādīšana zemesgabalā.

2. Carnikavas novada dome paskaidrojumos apelācijas sūdzību neatzīst un norāda turpmāk minēto.
1. Tiesas secinājumi ir pareizi. Aapstāklis, ka pieteicēja īpašumā ir ērti pārvietot zvejas laivas, nav pamats patvaļīgas būvniecības atzīšanai par tiesisku.
2. Pieteicējs nepamatoti norāda, ka lietas Nr.A420220215 izskatīšana ir atlikta līdz detālplānojuma izstrādes pabeigšanai. Šajā lietā ar 2015.gada 14.decembra spriedumu Administratīvā rajona tiesa īpašuma /Nosaukums A/ kopīpašnieces pieteikumu noraidīja.
3. Tiesa pamatoti norādīja, ka detālplānojums nevar būt pretrunā ar normatīvajiem aktiem. Ievērojot minēto, detālplānojums nevar paredzēt būvniecību vietās, kur tā aizliegta ar likumu.

1. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

2. Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

3. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai (*sk. [5] punktu*) un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

1. Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 2.punktu būvniecība krasta kāpu aizsargjoslā ir atļauta, ja tiek attīstīta osta vai attīstīti un rekonstruēti esošie zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmumi. Apgabaltiesas ieskatā, pieteicēja norādītie apstākļi, ka pieteicējs īpašumā /Nosaukums A/ žavē, uzglabā un labo viņam piederošos zvejas rīkus un laivas un no īpašuma /Nosaukums A/ laivas pārnes uz Gauju, lai tur nodarbotos ar zveju, nenozīmē, ka pieteicēja īpašumā atrastos osta vai zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmums. Tā kā lietā nav ziņu par to, ka pieteicēja īpašumā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā būtu izveidota un darbotos osta vai zvejniecības un zivju pārstrādes uzņēmums, nav pamata attiecībā uz īpašumā /Nosaukums A/ patvaļīgi uzbūvētajām būvēm attiecināt Aizsargjoslu likuma 36.panta otrās daļas 2.punktā paredzēto izņēmumu.

1. Pieteicējs apelācijas sūdzībā atsaucas uz citām līdzīgām administratīvajām lietām – lietu Nr.A420217515 un lietu Nr.A420220215, kurās pieteicēji ir citi īpašuma /Nosaukums A/ kopīpašnieki un kurās arī ir pārsūdzēti pašvaldības lēmumi par šajā īpašumā nelikumīgi uzbūvētu ēku nojaukšanu. No Tiesu informācijas sistēmā pieejamām ziņām apgabaltiesa konstatē, ka šajās lietās pirmās instances tiesa pieteikumus ir noraidījusi, pirmās instances tiesas spriedumi ir pārsūdzēti, bet Administratīvā apgabaltiesa lietas vēl nav izskatījusi. Līdz ar to pašlaik nav pamata uzskatīt, ka minētajās lietās tiesa būtu lēmusi atšķirīgi no pieteicēja lietas.

1. Pieteicējs apelācijas sūdzībā norāda, ka pašvaldības pieņemtie lēmumi ir sasteigti, tie nav lietderīgi, tiesiski un objektīvi. Apgabaltiesa tam nepiekrīt. No lietas materiāliem izriet, ka pašvaldība Sākotnējo lēmumu pieņēma tikai 2015.gada 12.februārī, t.i., gandrīz gadu pēc Atzinuma sastādīšanas un pieteicēja 2014.gada 31.marta būvniecības iesnieguma noraidīšanas. Tātad nav pamata uzskatīt, ka pārsūdzētais Lēmums būtu sasteigts. Būvvaldes 2014.gada 14.aprīļa lēmumu par būvniecības iesnieguma noraidīšanu pieteicējs neapstrīdēja un nepārsūdzēja, tātad pieteicējs piekrita tam, ka normatīvie akti nepieļauj būvniecību viņa lietošanā esošajā īpašuma /Nosaukums A/ daļā. Līdz ar to pašvaldībai, atbilstoši Būvniecības likuma 18.panta piektajā daļā noteiktajam, izlemjot jautājumu par tālāko rīcību sakarā ar patvaļīgo būvniecību pieteicēja īpašumā, atkārtoti šis jautājums vairs nebija jāvērtē. Taču pieteicējs šajā administratīvajā procesā izteica argumentus par būvniecības pieļaujamību un iestāde tos vērtēja. Tā kā apgabaltiesa

pašvaldības vērtējumu uzskata par pareizu, nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka detālplānojuma izstrāde un Valsts vides dienesta Reģionālās vides pārvaldes viedoklis varētu ietekmēt no normatīvajiem aktiem izrietošo aizliegumu veikt būvdarbus pieteicēja lietošanā esošajā īpašuma /Nosaukums A/ daļā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Carnikavas novada domes 2015.gada 22.aprīļa lēmuma Nr.8, 28.§ atcelšanu un administratīvā akta izdošanu par būvniecības atļaušanu nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ Carnikavas novadā (kadastra apzīmējums /numurs A/) zemes vienības (kadastra apzīmējums /numurs B/) daļā, ko lieto /pers. A/.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente I.Amona
Tiesneses K.Kalvāne
V.Zommere